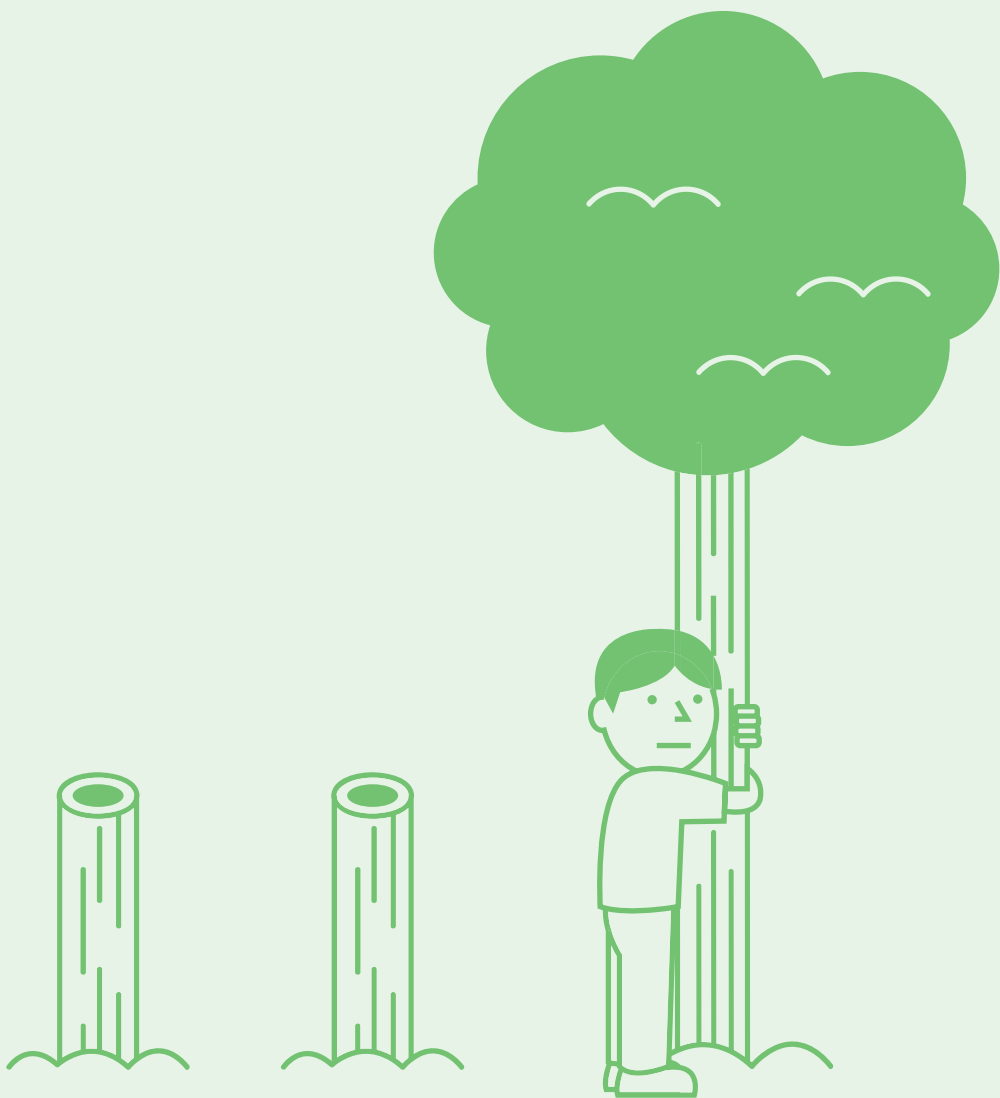

03

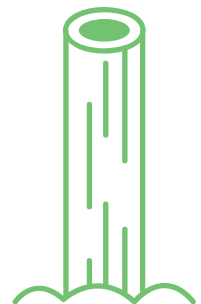
แต่โลกสวย ด้วยพู่กันสีเขียว

โดย : กลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่หัวใจสีเขียว จ.เชียงราย

ในโลกสีหม่นๆ ที่เต็มไปด้วยมลพิษ ป่าสีแห้ง ดินสีจืด และน้ำสีหมอง ล้วนเป็นภาพที่ไม่ว่าใครได้เห็นต่างก็ไม่สบายใจด้วยกันทั้งนั้น

ยังมีเยาวชนกลุ่มเล็กๆ กลุ่มหนึ่งใน จ.เชียงราย ที่ตัดสินใจลุกขึ้นมาแต่มีให้แก่อีกโลกหม่นๆ ใบเดิมนี้ให้กลับคืนมีสีสันขึ้นมาบ้าง แน่นอนว่าแต่มีสีของพวกเขา ย่อมเป็นเพียงจุดเล็กๆ บนโลก แต่แต่มีสีเล็กๆ เหล่านั้น ได้ช่วยชุบชีวิตบ้านเกิดของพวกเขาให้เริ่มกลับมา มีสีสันและชีวิตชีวาอีกครั้งหนึ่ง

ขอชวนไปรู้จักกับ ‘กลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่หัวใจสีเขียว’ ที่การลงมือทำของพวกเขา กำลังบอกแก่เราว่า ไม่สำคัญหรอกว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ แต่สำคัญที่ว่า เราทำแล้วหรือยัง?

ทุกสัสนในโลก ล้วนเกิดจาก ‘แม่สี’

บนพื้นที่ลาดเอียงเชิงเขาตอยยาว เป็นที่ตั้งของบ้านแดนเมือง ต.บุญเรือง อ.เชียงของ จ.เชียงราย ที่ชุมชนกว่า 200 ครัวเรือนใช้ชีวิตท่ามกลางลมหนาวด้วยการทำเกษตรกรรมเลี้ยงชีพ ทั้งทำนา ไร่ข้าวโพด และเลี้ยงสัตว์โดยอาศัยน้ำอุปโภคบริโภคที่อุดมสมบูรณ์ทั้งจากต้นน้ำบนดอยผาหมอก น้ำตกแดนดง ห้วยแดนเมือง และแม่น้ำอิงที่ไหลผ่านท้ายหมู่บ้านขนานไปกับเทือกเขา

นอกจากทำเกษตรในพื้นที่ดินแล้ว ยังมีพื้นที่ป่าชุมชนแดนดง ที่มีอาณาเขตเกือบ 3,000 ไร่ ซึ่งคนในชุมชนสามารถเข้าไปใช้ประโยชน์ได้ ทั้งเก็บเห็ด หาหน่อไม้ และหาพืช ซึ่งทั้งหมดต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบที่ชุมชนวางไว้

แต่ด้วยการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ป่ามาอย่างยาวนาน รวมถึงมีชาวบ้านและคนนอกหมู่บ้านละเมิดกฎ ลักลอบเข้าไปตัดไม้เพื่อนำไปสร้างที่อยู่อาศัยและเผาถ่านขาย ทำให้ป่าต้นน้ำมีสภาพเสื่อมโทรมลง ต้นไม้ใหญ่เริ่มหายไป ลำห้วยแห้งแล้งในฤดูแล้งและเกิดไฟป่าบ่อยขึ้น ของป่าทั้งเห็ดและหน่อไม้บับวันจะหายากขึ้น

กาญจนา กาวิชัย หรือ ‘แจ๊ค’ กรรมการประสานงานเยาวชน กลุ่มป่าชุมชนบ้านงามเมือง เป็นผู้ที่สังเกตเห็นถึงปัญหานี้ กอปรกับในชุมชนเองก็กำลังประสบปัญหาเยาวชนติดอบายมุข ทั้งเกมและยาเสพติด แจ๊คจึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะแก้ปัญหาทั้งสองด้านนี้โดยใช้วิธีการยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว นั่นคือ ดึงเยาวชนออกจากอบายมุข โดยใช้กิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติเป็นเครื่องมือ

‘กลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่หัวใจสีเขียว’ จึงเกิดขึ้นจากการเป็นตัวตั้งตัวตีของแฉัด ที่ชักชวนเยาวชนในหมู่บ้านให้มารวมกลุ่มทำกิจกรรมเพื่อชุมชนกัน โดยเป็นการ เข้าหาเพื่อชักชวนด้วยสายตาที่มองเห็นถึงศักยภาพและพลังในการทำงานจิตอาสา ของเยาวชน การตั้งเป้าหมายในการรวมกลุ่มจึงไม่ได้เกิดจากความคิดของแฉัด แต่เป็นความคิดของน้องๆ ซึ่งได้รับกระบวนการกระตุ้นให้เกิดความคิด นำเสนอ และหารือร่วมกัน

“คำถามแรกๆ ที่ถามคือ น้องๆ คิดว่าบ้านเรามีปัญหาอะไรบ้างที่เป็น ปัญหาของเยาวชน ผลปรากฏว่าน้องงงคะ (หัวเราะ) แต่จากนั้นไม่กี่นาที คำตอบ มากมายก็พรุ้งๆ ออกมา ซึ่งนั่นแหละคือจุดเริ่มต้นเล็กๆ ที่กำลังจะนำพวกเขาให้ ก้าวไปข้างหน้าอีกขั้นหนึ่ง” แฉัดกล่าวถึงการนัดคุยกลุ่มกันครั้งแรก ซึ่งในวันนั้นมี น้องๆ มาร่วม 4-5 คน

เมื่อถูกกระตุ้นจากกระบวนการ น้องๆ ก็ได้สะท้อนปัญหา แนวทางแก้ไข และอื่นๆ อีกมากมายออกมา เปรียบเหมือนเวทีการพูดคุยกันนั้นเป็นงานสี และ แฉัดคือแม่สี ซึ่งทำหน้าที่โยนโจทย์ที่ท้าทายความคิดให้แก่น้องๆ นำไปคิดวิเคราะห์ เกิดการผสมกันระหว่างแม่สีหรือโจทย์ของแฉัด กับความคิดหรือพื้นสีเดิมของน้องๆ จนได้สีใหม่ขึ้นบนงานสี

นั่นคือสีเขียว

น้องทุกคนที่เข้ามาทำงานอนุรักษ์ในวันนี้
ถือเป็นตัวแทนให้กับอีกหลายคนที่เขา
มีโอกาสดำเนินการหรือไม่ทำ หรือบางคนอยากทำ
แต่ไม่มีโอกาส

แฉัดสีเขียวให้พสุธา
ระบายสีฟ้าให้สายนก

แฉัดและน้องๆ ได้ร่วมตัวพูดคุยกันอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งครั้งหลังๆ เป็นฝ่าย น้องๆ เองด้วยซ้ำที่มารอแฉัด แสดงชัดถึงความใส่ใจ และกระตือรือร้นที่เกิดขึ้น จนถึงจุดที่สมาชิกทุกคนมีความต้องการที่จะช่วยพัฒนาชุมชนบ้านเกิด การเริ่มต้น ทำกิจกรรมจึงเกิดขึ้นจริงๆ ที่ไม่มีงบประมาณ

คนในชุมชนเวลาเข้าป่าเขาจะเก็บแค่พอกิน
เท่านั้น...แต่ถ้าคนนอกเข้าไปเก็บมาขายมัน
ไม่ใช่แค่พอกินแล้ว ถ้าจับได้เขาก็จะเรียกมา
ตักเตือนคุยกัน เพราะมีกฎกติกาของชุมชน
เองที่เกนนำวางไว้

กิจกรรมแรกของกลุ่มคือ การปลูกต้นไม้ในชุมชน โดยได้งบประมาณสนับสนุนจากเทศบาล กิจกรรมนี้มีคนในชุมชนมาร่วมปลูกต้นไม้ด้วยกันเกือบ 100 คน และถือเป็นกิจกรรมแรกที่พวกเขาได้สัมผัสเชื่อมโยงกับแผ่นดินบ้านเกิด โดยมีการตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจนว่า จะมีการติดตามความเปลี่ยนแปลงตลอด 5 ปีนับแต่ปลูก ถือเป็นกรวางระบบคิดให้แก่สมาชิกของกลุ่มให้มีการทำงานอย่างเป็นแบบแผนต่อเนื่อง และเหนืออื่นใด คือเป็นการปลูกจิตสำนึกในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติให้แก่น้องๆ ไปโดยปริยาย

จากการสรุปบทเรียนหลังทำกิจกรรม ทางกลุ่มพบปัญหาหลักๆ คือ การปลูกต้นไม้ในหน้าแล้ง ทำให้ต้นไม้ส่วนหนึ่งได้รับน้ำไม่เพียงพอ พื้นที่ปลูกอยู่ไกลจากชุมชนและการคมนาคมไม่สะดวก ทำให้ยากแก่การเดินทางไปดูแลรักษา ปลูกต้นไม้ผิดวิธี คือ ไม่ได้กลบดินให้แน่น อันเกิดจากทางกลุ่มไม่ได้อธิบายการปลูกให้กับทุกคนที่มาร่วมกิจกรรม รวมทั้งพื้นที่จัดกิจกรรมเป็นที่โล่งกว้าง ทำให้ไม่สามารถดูแลได้ทั่วถึง เป็นต้น ซึ่งบทเรียนที่ได้รับถือเป็นประสบการณ์สำคัญที่จะช่วยฝึกทักษะการวางแผนเพื่อจัดกิจกรรมต่อไปในอนาคต

นอกจากนี้กลุ่มยังได้ทำกิจกรรมพัฒนาน้ำตกแดนดง ด้วยการจัดการขยะโดยสมาชิกของกลุ่มมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบคัดแยกขยะจากหลุมและนำไปขายเป็นค่าขนม แต่นั่นก็เป็นเพียงการจัดการปลายทางเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ เพื่อเป็นการจัดการขยะที่ต้นทาง จึงได้นำเรื่องขยะบนน้ำตกไปพูดคุยกับผู้ใหญ่ในชุมชน จนเกิดเป็นกฎระเบียบของหมู่บ้าน ถือเป็นความสำเร็จอีกหนึ่งก้าวของกลุ่มที่ช่วยระบายสีฟ้าใสคืนให้แก่ต้นน้ำของชุมชน ทั้งยังสามารถผลักดันให้เกิดกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชนขึ้นมาได้อย่างน่าภาคภูมิใจ

ถึงเวลาขึ้นพู่กัน ให้คนอื่น ๆ

กิจกรรมที่ประสบผลสำเร็จได้สร้างกำลังใจให้แก่สมาชิกกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่ หัวใจสีเขียวเป็นอย่างดี และมากกว่านั้นคือ การลงมือทำให้เห็นของน้องๆ ก็ได้ช่วยขยายผลสร้างแนวร่วมให้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เห็นได้จากสมาชิกกลุ่มที่เพิ่มขึ้นจาก 13 คน เป็น 30 คน

ถึงจุดนี้ กลุ่มเริ่มเล็งเห็นถึงความสำคัญของแนวร่วม ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงาน จึงน่าจะถึงเวลาที่ต้องขึ้นพู่กันและสอนวิธีการบายสีให้คนอื่น มาร่วมด้วยช่วยกันแต่งแต้มสีสันให้ชุมชน เพื่อให้การสร้างจิตรกรรมของชุมชนในครั้งนี้มีพลังมากขึ้น และเพื่อขยายผลการสร้างจิตรกรรมในพื้นที่รอบข้างและอื่นๆ ต่อไปในอนาคต

นี่เองจึงเป็นที่มาของการจัดทำ 'โครงการเยาวชนอาสาพัฒนาสิ่งแวดล้อม' นำเสนอต่อโครงการปลูกใจ รักโลก ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่สำคัญคือ กิจกรรม 'ค่ายลูกเสือ-เยาวชนสัมพันธ์ ผูกพัน ดิน น้ำ ป่า' ที่พาเยาวชนสำรวจเรียนรู้พืชสมุนไพร และติดตามประเมินสภาพป่าจากการวางแผนสำรวจเพื่อจัดทำฐานข้อมูล ซึ่งมี

สิ่งเหล่านี้เราทำเพื่อตัวเราและเพื่อบ้านเรา

จุดประสงค์อยู่กับการผลักดันให้เยาวชนในชุมชนเกิดความรักหวงแหนป่าไม้และธรรมชาติในพื้นที่ของตน

เพราะปัจจุบันปัญหาหลักที่เกิดขึ้นกับป่าชุมชนแดนดงก็คือ การบุกรุกของคนนอกพื้นที่

“คนในชุมชนเวลาเข้าป่าเขาจะเก็บแค่พอกินเท่านั้นคะ แต่ถ้าคนนอกเข้าไปเก็บมาขายมันไม่ใช่แค่พอกินแล้ว ถ้าจับได้เขาก็เรียกมาตักเตือนคุยกัน เพราะมีกฎกติกาของชุมชนเองที่แกนนำวางไว้ แต่มันก็แก้ไม่หายเพราะพื้นที่มันเชื่อมต่อกันหมด” แจ็คอธิบายถึงปัญหา

ด้วยเหตุนี้ การที่ค่ายมีจุดประสงค์อยู่กับการปลูกฝังให้เยาวชนรักและหวงแหนป่าไม้และธรรมชาติ ก็เพื่อสร้างจิตสำนึกในฐานะผู้เป็นเจ้าของทรัพยากรในพื้นที่ ซึ่งมีหน้าที่ดูแลปกป้องทั้งทางตรง คือ ช่วยกันสอดส่องดูแล รวมไปถึงทางอ้อม คือ การขยายผลความรู้และสร้างจิตสำนึกรักษาระบบนิเวศออกไปในวงกว้างนั่นเอง

ค่ายจิตรกร ของธรรมชาติ

ค่ายลูกเสือ-เยาวชนสัมพันธ์ ผูกพัน ดิน น้ำ ป่า ของกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่ หัวใจสีเขียว ถือว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี มีน้องๆ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบุญเรืองวิทยาคม จำนวน 46 คน มาร่วมเรียนรู้ในค่าย โดยทุกคนได้รับความสนุกและเกิดความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบของการทำลายป่าไม้กันไปไม่มากนักเลย

ตลอด 3 วัน 2 คืนของค่ายมีกิจกรรมมอบความรู้และสร้างจิตสำนึกมากมาย โดยวันแรกเป็นการปูพื้นความรู้ให้แก่น้องๆ โดยวิทยากรปราชญ์ชาวบ้าน ทั้งลุงถนอม ประธานกลุ่มอนุรักษ์ ที่มาเล่าประวัติป่าชุมชนและประวัติแม่น้ำอิง และป้านวย ที่มาให้ความรู้เรื่องสรรพคุณสมุนไพรและอาหาร ให้น้องๆ ได้รู้จักทรัพยากรในชุมชนของตนเองว่ามีความสำคัญอย่างไร

วันที่ 2 เป็นการลงพื้นที่วางแปลงสำรวจเรียนรู้ทรัพยากรจากพื้นที่จริง โดยอาศัยเครื่องมือจากศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนเพื่อคนกับป่า (รีคอฟ) มีการแบ่งกลุ่มน้องๆ ออกเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มวางแปลงสำรวจโดยใช้เชือกสรางพื้นที่สี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 10x10 เมตร พร้อมเก็บข้อมูลชนิดและจำนวนของพืชพันธุ์ ความหนาแน่น ลักษณะของดิน รวมไปถึงรอยเท้าสัตว์ในแปลงนั้น โดยมีลุงสัก ผู้ใหญ่บ้าน เป็นวิทยากรผู้ให้ข้อมูลความรู้ ก่อนจะนำข้อมูลการวางแปลงสำรวจใน 4 พื้นที่มาสรุปร่วมกันในช่วงบ่าย เพื่อจัดทำเป็นฐานข้อมูลทรัพยากรของป่าชุมชน แດนดง ก่อนที่ในวันที่ 3 จะมีกิจกรรมฟื้นฟูทรัพยากรด้วยการปลูกต้นไม้ และมีการสรุปบทเรียนร่วมกันถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากค่าย และสิ่งที่อยากทำร่วมกันต่อไปในอนาคต

การจัดค่ายในครั้งนี้ถือเป็นงานใหญ่ที่สมาชิกกลุ่มทุกคนได้มีโอกาสดูแลผืนป่าอย่างเต็มที่ ซึ่งถือเป็นการพัฒนาศักยภาพและความรับผิดชอบของสมาชิกกลุ่มได้เป็นอย่างดี โดยกลุ่มใช้วิธีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้แก่แต่ละคนอย่างชัดเจน เช่น สุนันท์ ต๊ะอ้าย หรือ 'นิค' ประธานกลุ่ม ทำหน้าที่ประสานงานกับผู้ใหญ่บ้านและดูแลการทำงานของสมาชิก โยธกา ยะอินแก้ว หรือ 'โย' เกนนำกลุ่ม ทำหน้าที่ประสานงานทั่วไป ขณะที่ สุชาดา ทวีคุณ หรือ 'หนึ่ง' ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ รวมไปถึงสมาชิกคนอื่นๆ ที่ช่วยกันคนละไม้ละมือ ทั้งดูแลน้องๆ ในค่าย การลงทะเบียน สันทนาการ จดประเด็นขึ้นกระดาน เป็นพี่เลี้ยงนำกิจกรรมเวลาเข้าฐาน เป็นต้น

จากการจัดค่ายนี้ ทำให้เยาวชนรู้จักพืชพันธุ์ไม้ในป่าชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการสำรวจฐานข้อมูลและประเมินสภาพป่าชุมชน ทำให้ชุมชนได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับจำนวนต้นไม้ในป่าเพื่อทำการวางแผนอนุรักษ์พื้นที่ป่าต่อไปได้อีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นคือการที่สามารถสร้างเยาวชนคนรุ่นใหม่ของชุมชนให้เข้ามาเรียนรู้และใส่ใจทรัพยากรแวดล้อมของบ้านเกิดตัวเอง

“ได้เห็นถึงความกระตือรือร้นของน้องๆ ที่ตลอดค่ายทุกคนรู้บทบาทหน้าที่ของตัวเอง และพร้อมที่จะรับฟังยามที่บ่นพี่ว่า แต่ทุกคนก็ยังมีรอยยิ้ม มีเสียงหัวเราะให้ได้เห็น มันเป็นเรื่องหนึ่งที่เรารู้สึกภูมิใจในงานที่ทำ และน้องทุกคนที่เข้ามาทำงานอนุรักษ์ในวันนี้ ถือเป็นตัวแทนให้กับอีกหลายคนที่มีโอกาสทำแต่ไม่ทำ หรือบางคนอยากทำแต่ไม่มีโอกาส สิ่งเหล่านี้เราทำเพื่อตัวเราและเพื่อบ้านเรา” แจ็คกล่าวถึงน้องๆ ในกลุ่มด้วยรอยยิ้มภูมิใจ

ในวันทีสี่เขียว ซึมลึกเข้าสู่หัวใจ

หลังจากค่ายสิ้นสุดลง กลุ่มได้มีการสรุปบทเรียนออกมา ซึ่งแน่นอนว่าตามประธานักจัดค่ายมือใหม่ ย่อมต้องมีข้อบกพร่องอยู่เป็นธรรมดาไม่มากก็น้อย เช่น สถานที่ไม่พร้อม การแบ่งเวลาเข้าฐานกิจกรรมมีน้อยเกินไป เข้าไม่ถึงเยาวชนทั้งหมด ทำให้มีน้องๆ ที่มาเข้าค่ายบางคนไม่ให้ความร่วมมือ เป็นต้น

นอกจากข้อบกพร่องที่พบ ก็ยังมีเสียงสะท้อนจากน้องๆ ที่มาเข้าค่ายว่าได้รับความรู้มากมายจากค่ายนี้ และหากมีจัดอีกในอนาคตก็จะมาร่วมแน่นอนเองที่เป็นกำลังใจสำคัญให้แก่สมาชิกกลุ่ม พร้อมทั้งเป็นเครื่องยืนยันได้ว่า สีเขียวจากปลายพู่กันของกลุ่ม ได้แต้มถูกที่หัวใจของน้องๆ เหล่านั้นเรียบร้อยแล้ว

อย่างไรก็ตาม แม้ค่ายจะเป็นงานใหญ่และเป็นจุดหมายที่กลุ่มตั้งความหวังไว้ แต่ถึงที่สุด ค่ายก็เป็นเพียงกิจกรรมหนึ่ง ท่ามกลางกิจกรรมอีกนับร้อยนับพันที่เยาวชนกลุ่มนี้ยังต้องทำต่อไปทั้งในปัจจุบันและอนาคตข้างหน้าเพื่อดูแลชุมชนของตนเอง เพราะกิจกรรมทำให้เขาได้พัฒนาตัวเองไปพร้อมๆ กับการดูแลชุมชนตนเองด้วย

เพราะวิถีของนักพัฒนานั้นไม่เคยมีคำว่า สิ้นสุด แม้ค่ายจะจบลง แต่เส้นทางการพัฒนาของสมาชิกกลุ่มยังคงทอดยาวออกไป ด้วยเหตุนี้ จึงไม่ต้องแปลกใจหากในทุกๆ วันเสาร์ เราจะเห็นกลุ่มเยาวชนที่หัวใจเป็นสีเขียวกลุ่มนี้ ยังคงขึ้นไปสำรวจแปลงที่วางไว้อย่างสม่ำเสมอ ทั้งยังมีการวางแผนเพิ่มในพื้นที่สำรวจใหม่ๆ ในชุมชนเพิ่มขึ้น เพื่อเก็บเป็นฐานข้อมูลทรัพยากรในชุมชนต่อไป

พร้อมกันนี้ยังมีการจัดทำโครงการใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น ร้านค้าศูนย์บาท ที่เห็นคนในชุมชนนำขยะมาแลกของกินของใช้จากร้านค้า รวมไปถึงค่ายพัฒนาเยาวชนและแกนนำเยาวชน ก็ยังเป็นกิจกรรมที่พวกเขาตั้งใจทำกันอยู่เสมอไม่เปลี่ยนแปลงด้วยหัวใจสีเขียวของพวกเขา ที่พร้อมจะรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้กลับฟื้นคืนความอุดมสมบูรณ์ดังเดิม และปรารถนาที่จะขยายแนวร่วมออกไปอย่างไม่หยุดยั้ง

เพราะคงไม่มีใครอยากมองโลกสีหม่นๆ ไปตลอดกาล กลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่หัวใจสีเขียวคือตัวแทนของคนกลุ่มนั้น ที่เลือกจะลุกขึ้นมาแต้มสีเขียวให้กับ

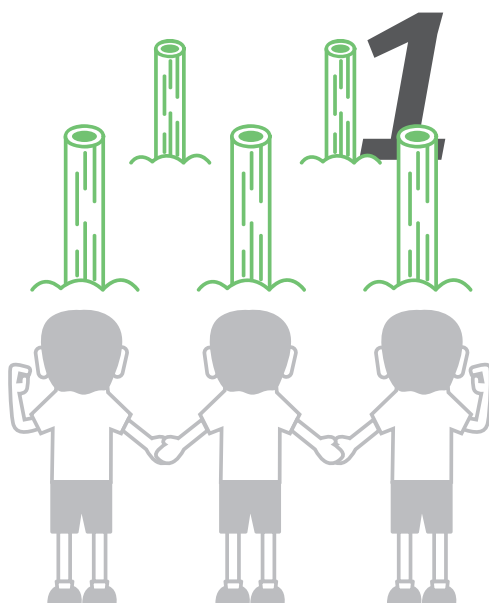
ปาดันน้ำที่เคยแห้งหมอง และระบายสีสันซบไล่ความเสื่อมโทรมนานาที่สถิตอยู่ใน
ชุมชนของพวกเขาออกไปทีละเล็กทีละน้อย

จริงอยู่ว่าแต้มสีของพวกเขาอาจเป็นเพียงจุดเล็กๆ บนโลกใบนี้ แต่จะ
มาพะวงถึงความใหญ่เล็กทำไม ในเมื่อวันนี้ชุมชนบ้านเกิดของพวกเขา กำลังเปลี่ยนสี
กลับไปสู่ความอุดมสมบูรณ์อีกครั้ง และการเปลี่ยนแปลงนี้เองที่ทำให้ทุกคนในชุมชน
มีความสุขและอีกประการหนึ่งที่เราไม่ควรลืมก็คือ จิตกรรมดีสวยสดทุกชั้นบนโลก
ล้วนเกิดจากจุดสีเล็กๆ ด้วยกันทั้งนั้น

สรุปขั้นตอนการทำงาน

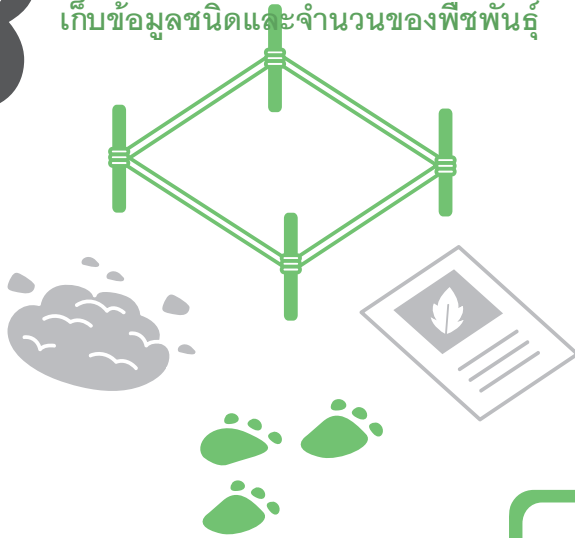
มีการปลูกต้นไม้ เยาวชนจึงมา
รวมพลังกันเพื่อแก้ไขปัญหา

สำรวจเรียนรู้พืชสมุนไพร
และประเมินสภาพป่า

3

วางแผนสำรวจทรัพยากร
เก็บข้อมูลชนิดและจำนวนของพืชพันธุ์

4

ให้ผู้รู้เล่าประวัติของป่าและ
ความรู้เรื่องสมุนไพร

5

ฟื้นฟูป่าด้วยการปลูกต้นไม้

สิ่งที่ได้เรียนรู้

สุนันท์ ต๊ะอ้าย (นิค)

ประธานกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่หัวใจสีเขียว
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบุญเรื้อนวิทยา

“จากสภาพป่าชุมชนที่ถูกทำลายไปมาก จึงมีแรงบันดาลใจที่จะทำโครงการขึ้นเพื่อปลูกพลังของวัยรุ่นหนุ่มสาวให้เข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาพื้นที่สิ่งแวดล้อมให้กลับมาเป็นเหมือนเดิม โดยการผลักดันให้น้องๆ เยาวชนรัก หวงแหนป่าไม้และธรรมชาติที่น้องๆ อาศัยอยู่”

โยธกา ยะอินแก้ว (โย)

เจ้าหน้าที่ประสานงาน กลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่หัวใจสีเขียว
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบุญเรื้อนวิทยา

“ต้องการให้หมู่บ้านมีสีเขียว และต้องการทำให้คนในหมู่บ้านรักต้นไม้มากขึ้น อยากทำให้คนในชุมชนรักธรรมชาติ และรักการปลูกป่า ทั้งๆ ที่เมื่อก่อนไม่รู้อะไรเลย เข้ามาเพราะพี่แจ๊คชวน แต่เดี๋ยวนี้รู้จักพันธุ์ไม้ รู้วิธีการคำนวณความสูงจากการวัดวงรอบ”

สุธาดา ทวีคุณ (หนึ่ง)

ประชาสัมพันธ์ กลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่หัวใจสีเขียว
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบุญเรื้อนวิทยา

“อยากเห็นธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ขึ้น และอยากมีเครือข่ายเพื่อนร่วมงานที่พร้อมจะทำงานพัฒนาชุมชนด้วยกัน ดีใจที่ได้เข้าร่วมโครงการ เพราะช่วยให้เราได้พัฒนาตัวเองอย่างมาก ทั้งรู้จักพันธุ์ไม้มากขึ้น รวมถึงการเพาะการปลูกซึ่งได้เรียนรู้จากผู้ใหญ่ อีกอย่างคือกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น จากที่แต่ก่อนเป็นคนไม่พูดเลย”

ที่ปรึกษากลุ่มเยาวชน

กาญจนา กวีชัย (แจ๊ค)
กรรมการประสานงานเยาวชน
กลุ่มป่าชุมชนบ้านงามเมือง

“ต้องให้โอกาสในการแสดงออกกับเยาวชนอย่างเต็มที่ในการคิดและปฏิบัติ เติมความรู้ทักษะและใส่เรื่องจิตสำนึกให้โดยไม่ชี้นำความคิดเยาวชนเพื่อเยาวชนจะได้โตขึ้นเป็นแกนนำชุมชนที่มีศักยภาพ มีความรักบ้านเกิดของตนเอง”

โครงการเยาวชนอาสาพัฒนาสิ่งแวดล้อม

โดย : กลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่หัวใจสีเขียว จ.เชียงราย

หัวหน้าโครงการ

นายสุนันท์ ต๊ะอ้าย

คณะทำงานโครงการ

1. นางสาวโยธกา ยะอินแก้ว
2. นางสาวสุชาดา ทวีคุณ
3. นายจิรวุฒิ เตชะ
4. เด็กชายพนักร โพธิ์

ที่ปรึกษาโครงการ

นางสาวกาญจนา กวีชัย
เครือข่ายป่าชุมชนแดนดง

